

RAADGEVEND COMITÉ VOOR DE PENSIOENSECTOR

Het Raadgevend comité voor de pensioensector, dat werd opgericht krachtens het koninklijk besluit van 5 oktober 1994 houdende oprichting van een Raadgevend comité voor de pensioensector en waarvan de leden werden benoemd bij het ministerieel besluit van 27 januari 2003 houdende benoeming van de leden van de plenaire vergadering van het Raadgevend Comité voor de pensioensector, heeft als taak op eigen initiatief of op vraag van de Minister die bevoegd is voor pensioenen adviezen uit te brengen.

Met toepassing van artikel 4 van het voornoemd koninklijk besluit van 5 oktober 1994, brengt het Raadgevend comité voor de pensioensector het volgende advies uit:

Advies aan de Minister van Pensioenen en de Minister van Middenstand betreffende het voorontwerp van wet tot invoering van een structureel welvaartsaanpassingsmechanisme voor de inkomensplafonds en -drempels en voor de sociale uitkeringen

1. Pensioenen

1.1. Algemeen uitgangspunt

In het pensioenbeleid moet voorrang worden gegeven aan het behoud en de verdere uitbouw van het wettelijk pensioenstelsel, met een evenwicht tussen solidariteit en verzekering.

Zelfs al wordt de toegang tot de tweede pijler verruimd, dan nog zal deze uiteraard nooit de totale bevolking ten goede komen, en dus de sociale ongelijkheid in stand houden. De uitbreiding ervan kan dus enkel worden beschouwd als een bijkomend voordeel, dat in geen geval de te voorziene maatregelen ter versterking van de eerste pijler in gevaar mag brengen.

1.2. Welvaartsaanpassing

De **jaarlijkse** aanpassing van de pensioenen van zelfstandigen en werknemers aan de welvaart dient in de pensioenwetgeving te worden ingeschreven.

Daarnaast is het eveneens noodzakelijk alle pensioenen te verhogen, om aldus de opgelopen achterstand in te halen.

In het kader van deze inhaalbeweging, moeten de oudste pensioenen voorrang krijgen.

2. Financiering van de pensioenen

Het in stand houden en verbeteren van de wettelijke pensioenstelsels zal veel bijkomende financiële middelen vergen.

In dit kader is een krachtdadiger bestrijding van de **fiscale en sociale fraude** noodzakelijk.

Om deze reden zou de invoering van een **vermogensbelasting** moeten worden overwogen.

Nieuwe bronnen van alternatieve financiering zouden de globale opbrengst voor de sociale zekerheid aanzienlijk kunnen doen toenemen. Deze alternatieve financiering zou o.m. de solidariteitsbijdrage kunnen vervangen en zou niet alleen gelden voor de werknemers, de zelfstandigen en de gepensioneerden, maar ook voor de inkomsten uit kapitaal en de inkomsten van ondernemingen.

3. Algemeen

De leden van het Raadgevend Comité zijn het erover eens dat er in het recente pensioenbeleid stappen zijn gezet die haar uitgangspunt, namelijk het behoud en de verdere uitbouw van het wettelijk pensioenstelsel, mee helpen realiseren.

Toch meent het Comité dat er meer ingrijpende maatregelen zullen moeten getroffen worden om de wettelijke pensioenpijler te vrijwaren. Zij zullen in onderstaande paragrafen worden aangestipt.

4. De welvaartsaanpassing

De jaarlijkse welvaartsaanpassing van de pensioenen van de zelfstandigen en de werknemers, zoals aanbevolen in het Advies van 14/05/2003, is op heden nog niet gerealiseerd.

Bij de evaluatie van de maatregelen is het van belang een onderscheid te maken tussen de welvaartsaanpassingen vóór en na 2007.

Vóór 2007.

Is er een welvaartsaanpassing van 2 % voorzien voor de werknemerspensioenen die acht (2005), acht en zeven (2006), of zes en zeven (2007) jaar geleden zijn ingegaan.

Het Comité betreurt dat met deze maatregel de evolutie van de laatste jaren – een welvaartsaanpassing voor een steeds kleinere groep – wordt voortgezet. Terwijl alle pensioenen elk jaar verder achterop geraken t.a.v. de loonontwikkeling, wordt nu slechts voor de pensioenen ingegaan in één bepaald jaar (of twee) een kleine verhoging toegekend.

Tevens is deze maatregel blind voor de achteruitgang van de oudste pensioenen ten aanzien van de meer recent ingegane pensioenen. Een inhaalbeweging is hier dus noodzakelijk.

Vanaf 2007.

Zal er een tweejaarlijkse overlegronde georganiseerd worden waarin de sociale partners onderling de gewenste welvaartsaanpassing voor de sociale uitkeringen moeten overeenkomen en waarvan de conclusies vervolgens als advies aan de regering zullen worden voorgelegd.

In tegenstelling tot wat werd aangekondigd, is er geen beslissing getroffen met betrekking tot de door te voeren welvaartsaanpassingen, maar wel over *een systeem van beslissing* over de door te voeren welvaartsaanpassingen. Er is dus geen enkele garantie voor deze of gene welvaartsaanpassing, waarmee men voorbij gaat aan één van de centrale eisen van het RCP.

Het Raadgevend comité vraagt als raadgevend ouderenorgaan aanwezig te zijn op het sociaal overleg m.b.t. de welvaartsaanpassing.

In het advies van de sociale partners dienen de overlegpartijen rekening te houden met de budgettaire mogelijkheden. We dringen erop aan dat deze budgettaire grenzen niet beperkend mogen zijn en dat meer ambitieuze beleidsopties mogelijk moeten zijn.

5. Meer specifiek met betrekking tot de ontwerpen van wet tot invoering van een structureel welvaartsaanpassingsmechanisme voor de inkomensplafonds en -drempels en voor de sociale uitkeringen

Bij het lezen van deze ontwerpen, betreurt het Raadgevend comité voor de pensioensector niet op voorhand geraadpleegd te zijn geweest, zoals het koninklijk besluit van 5 oktober 1994 dit voorziet in artikel 4, §1-1°.

Wat de inhoud betreft:

1. betreurt het Comité dat er geen rekening werd gehouden met de adviezen die het vroeger heeft uitgebracht
2. kan het Comité niet aanvaarden dat de begrotingsenveloppe wordt vastgesteld voordat het mechanisme het bedrag van de aanpassing heeft bepaald
3. is het Comité van mening dat de voorgestelde formule dwingender en meer beperkend is dan de huidige situatie
4. kan het Comité artikel 5 van het ontwerp niet aanvaarden, omdat het principe van het mechanisme erdoor teniet wordt gedaan
5. herhaalt het Comité dat indien er niet snel een serieuze en automatische aanpassing van alle pensioenen wordt ingevoerd, het percentage personen ouder dan 65 jaar dat onder de armoedegrens leeft (momenteel 26 %) in de toekomst enkel maar zal toenemen en dat de tweede pensioenpijler dit probleem niet zal oplossen.

Goedgekeurd tijdens de plenaire vergadering van 28 april 2005